

[Indenrigsministeren]

længerevarende metadonordinationer til stofmisbrugere, som kontaktudvalget vil anbefale ud fra den nuværende stofmisbrugssituation og erfaringerne med behandling af stofmisbrugere.

Tove Jørgensen (DKP):

Jeg forestiller mig ikke, at vi her i folketingets spørgetid kan foretage en dybtgående drøftelse af de svar, der er givet folketingets socialudvalg. Det er noget, der vil blive drøftet på mødet mellem regeringens kontaktudvalg og socialudvalget den 29. d.m.

Men ministeren siger her, at Københavns kommune vil overtage ansvaret for dem, der i øjeblikket er på nødklinikkerne, og det får mig til at spørge, hvilken økonomi der skal ligge bag ved det. Nu siger ministeren, at Københavns kommune vil søge særbevilling, hvis det bliver nødvendigt, men vi har jo fået et svar i socialudvalget, der siger, at Københavns kommune ikke inden for behandlingsinstitutionerne for stofmisbrugere påtænker aktivitetsændringer eller -udvidelser, og der er på budgettet for 1979 afsat 38,5 mill. kr.

Det får mig til at spørge: er der fra indenrigsministeriets side stillet i udsigt, at København vil få en ekstraordinær tildeling, eftersom det er sundhedsstyrelsen, altså et statsligt organ, der har pådraget Københavns kommune disse ekstraordinære problemer med denne meget hurtige indgriben eller rettere pludselige indgriben, for man kan ikke sige, den var hurtig, man lod stå til i årevis over for Hjortøs praksis, og derefter greb man ganske pludselig ind og stillede Københavns kommune over for et akut problem. Nu har man åbenbart ikke i sinde at bruge flere penge på det. Et eller andet sted skal pengene jo komme fra, hvis der skal ske noget.

Jørgen Junior (FP):

Kun ganske kort: det var lidt kryptiske svar, og det er, som om der bliver lidt forskellige udlægninger af svarene. Det er selvfølgelig også et område, hvor det er meget vanskeligt at sige, hvad der er fuldstændig rigtigt, og hvad der ikke er fuldstændig rigtigt. Der er fordele og bagdele ved både den ene og den anden behandlingsform. Men jeg føler, at de klinikker, som har været ledet af overlæge Preben Freitag, har haft et særdeles

positivt resultat i forhold til den såkaldte officielle behandlingsmetode, og jeg vil munde denne konstatering ud i et spørgsmål til indenrigsministeren om, hvorvidt indenrigsministeren er af samme opfattelse.

Indenrigsministeren (Enggaard):

Jeg vil først give medhold i, at disse spørgsmål er vanskelige at formulere eksakt, fordi tingene kan vejes ud fra forskellige synsvinkler og forskellige baggrunde. Jeg er endvidere enig med fru Tove Jørgensen i, at spørgetiden ikke er stedet til at diskutere en række enkeltheder, som drages frem i forbindelse med spørgsmål og svar til socialudvalget, og jeg skal derfor indskrænke mig til at sige, at de økonomiske konsekvenser, som Københavns kommunes beslutninger i den ene eller den anden retning fører med sig, og de bevillingsforslag, som Københavns kommune måtte rejse i den anledning, er ting, som holdes inden for Københavns kommunes økonomiske rammer, og jeg er ikke bekendt med, at der skulle være initiativer på vej med hensyn til, at man fra statens side skulle gå ind i det økonomiske ansvar for ting, som er Københavns kommunes ansvarsområde.

Lad mig endelig sige, at en stillingtagen til de konkrete ting, som foregår i forbindelse med den behandling, som er indledt på de af overlæge Freitag ledede klinikker, vil jeg ikke være i stand til at give her. Jeg vil afvente den vurdering, der fra faglig side vil komme til at foreligge om disse ting. Det vil jeg ikke have mulighed for at give og slet ikke i spørgetiden her.

Hermed sluttede spørgsmålet.

3) Til *arbejdsministeren* af:

Nymann (FP):

»Hvad agter ministeren at foretage sig i anledning af cementchaufførernes overenskomststridige arbejdsnedlæggelse?«

(Spm. nr. 978).

Skriftlig begrundelse.

Cementchaufførernes overenskomststridige strejke er årsag til, at næsten alt støbe- og